

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
כי קאמר רב הונא התם - דנקיט שטרא.												!	◇	קעה.
מכלל דרב ושמואל - דלא נקיט שטרא, אמר תנו - נותנין? מלוה על פה הוה												?	◇	קעה.
מלוה על פה - אינו גובה לא מן הורשין ולא מן הלקוחות	ורב ושמואל דאמרי תרווייהו:											?	◇	קעה.
אידי ואידי דנקיט שטרא, ולא קשיא: הא דמקויים, הא דלא מקויים אמר תנו - קיימיה לשטריה, לא אמר תנו - לא קיימיה לשטריה.	אלא אמר רב נחמן:											!	◇	קעה.
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, ואמרו יתומין פרענו - נאמנין. תנו מנה לפלוני, ואמרו יתומין פרענו - אין נאמנין.	רבה:												◇	קעה.
כלפי לייא? איפכא מסתברא אמר תנו מנה - כיון דפסק אבוהון למילתא, איכא למימר דפרעיה, מנה לפלוני בידי - כיון דלא פסק אבוהון למילתא, איכא למימר דלא פרעיה												?	◇	קעה.
שכיב מרע שאמר מנה לפלוני בידי, ואמרו יתומין: חזר ואמר לנו אבא פרעתי - נאמנין, מ"ט? אדכורי מידכר. תנו מנה לפלוני, ואמרו יתומין: חזר ואמר אבא פרעתי - אין נאמנין, דאם איתא דפרעיה, לא הוה אמר תנו.	אלא אי איתמר הכי איתמר:												◇	קעה.
שכיב מרע שהודה, מהו? צריך לומר אתם עדי, או אין צריך לומר אתם עדי? צריך שיאמר כתוב, או אין צריך לומר כתוב? אדם משטה בשעת מיתה, או אין אדם משטה בשעת מיתה?	בעי רבא:												^	קעה.
אין אדם משטה בשעת מיתה, ודברי ש"מ ככתובין וכמסורין דמו.	בתר דבעיא הדר פשטה: [רבא]											!	◇	קעה.
המלוה את חבירו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, על ידי עדים - גובין מנכסים בני חורין.													■	קעה.
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין.													■	קעה.
ערב היוצא לאחר חיתום שטרות - גובה מנכסים בני חורין.													■	קעה.
גובה מנכסים בני חורין.	מעשה ובא לפני ר' ישמעאל, ואמר:												◇	קעה.
אינו גובה לא מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין.	אמר לו בן ננס:												◇	קעה.
למה?	אמר לוי: [רבי ישמעאל]											?	◇	קעה.
הרי החונק את אחד בשוק, ומצאו חבירו ואמר לו הנה לו ואני אתן לך - פטור, שלא על אמונתו הלוהו אלא איזה הוא ערב שהוא חייב? הלוהו ואני נתן לך - חייב, שכן על אמונתו הלוהו.	אמר לוי: [בן ננס]											!	◇	קעה.
הרוצה שיחכים - יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן, והן כמעין הנובע, והרוצה שיעסוק בדיני ממונות - ישמש את שמעון בן ננס.	ואמר רבי ישמעאל:												◇	קעה.
דבר תורה, אחד מלוה בשטר ואחד מלוה ע"פ - גובה מנכסים משועבדים, מאי טעמא? שעבודא דאורייתא, ואלא מה טעם אמרו: מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסין בני חורין? משום פסידא דלקוחות.	עולא:												◇	קעה.
אי הכי, מלוה בשטר נמ?													?	קעה.
התם אינהו נינהו דאפסידו אנפשייהו.												!	◇	קעה.
דבר תורה, אחד מלוה בשטר ואחד מלוה על פה - אינו גובה אלא מנכסים בני חורין, מ"ט? שעבודא לאו דאורייתא, ומה טעם אמרו: מלוה בשטר - גובה מנכסים משועבדים? כדי שלא תנעול דלת בפני	רבה:												◇	קעה.
אי הכי, מלוה על פה נמ?													?	קעה.
התם לית ליה קלא.												!	◇	קעה.
ומי אמר רבה הכי?													?	קעה.
גבו קרקע - יש לו, גבו מעות - אין לן	והא אמר רבה:												◇	קעה.
וכי תימא: איפוך דרבה לעולא ודעולא לרבה												!	◇	קעה.
דבר תורה, בעל חוב דיניה בבורית	והא אמר עולא:											?	◇	קעה.
רבה טעמא דבני מערבא קאמר, וליה לא סבירא ליה.												!	◇	קעה.
מלוה על פה - אינו גובה לא מן הורשין ולא מן הלקוחות, מ"ט? שעבודא לאו דאורייתא.	רב ושמואל דאמרי תרווייהו:												◇	קעה.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה ■
מקרא-<u>key</u>:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מלוה על פה - גובה בין מן היורשין ובין מן הלקוחות, מ"ט! שעבודא דאורייתא.	ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש דאמרי תרוייהו:											◊ ■
החופר בור ברשות הרבים ונפל עליו שור והרגו - פטור ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבים לשלם דמי שור לבעלין	מיתיבי:											◊ ⚡
בשעמד בדין.	ר' אלעא אמר רב:											! ■
והא הרגו קתני												⚡
שעשאו טרפה.	רב אדא בר אהבה:											!
מת וקברן	והא אר"ג, תני תנא:											⚡ ■
התם, דיתבי דיני אפומא דבירא וחייבוהו.												! ◊